

Den 1. februar 2006 kl. 13:00 blev retten sat i Juristkontoret af

Dommer 1

Der blev foretaget i offentligt retsmøde
sag nr. BS 3-1030/2005:

Part 1 (Sagsøger)

Adresse 1

By 1

mod

Part A (Sagsøgte)

Adresse 2

By 2

Ingen indkaldt eller mødt.

Under forberedelsen af denne sag har sagsøger påstået sagen henvist til behandling ved Sø- og Handelsretten i København.

Sagsøgte har protesteret mod, at sagen henvises til Sø og Handelsretten.

Sagen drejer sig om sagsøgtes opsigelse af sagsøgeren er i strid med ligebehandlingsloven, og om sagsøgeren har krav på betaling af løn under sygdom og af løn for august måned 2004, samt godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om betaling af 726.886,47 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente af 709.452,24 kr. fra den 6. oktober 2005 og af 17.434,23 fra sagens anlæg til betaling sker.

Af en ansættelseskontrakt mellem parterne fremgår det, at sagsøgeren blev ansat som tandlæge i sagsøgtes klinik fra den 3. august 2004. Ansættelseskontrakten var underskrevet af sagsøgte den 10. august 2004 og af sagsøgeren den 17. august 2004.

Den 31. maj 2005 blev sagsøgeren opsagt med virkning fra den 31. august 2005, og opsigelsen indeholdt en nærmere redegørelse. Heri hedder det blandt andet:

".....

Desværre er alt dette ensbetydende med, at der ikke længere vil være arbejde og klinikfaciliteter nok, også til en ansat tandlæge.
Jeg er således nødt til at give dig en opsigelse....."

Der er enighed om, at sagsøgte modtog oplysning om, at sagsøgeren var gravid forud for opsigelsen.

Parterne har anmodet retten om at træffe afgørelse på skriftligt grundlag.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at sagen skal henvises jf. retsplejelovens § 226, stk. 3, jf. stk. 1, jf. § 9, stk. 6, og har til støtte herfor anført, at sagen drejer sig om:

1. Fastlæggelse af den løn under sygdom, som sagsøger har ret til i medfør af funktionærlovens § 9, stk. 3.
2. Tilkendelse af godtgørelse for overtrædelse af ligebehandlingsloven.
3. Dokumentation for beregning af provisionsløn.

Sagsøgeren har gjort gældende, at retspraksis om beregning af løn under sygdom er begrænset og vedrører hovedsageligt ansættelsesforhold, som har haft en længere varighed, end den sagsøger har haft i sit ansættelsesforhold. Der er derfor tale om en behandling af et principielt spørgsmål.

Sagsøgeren har endvidere anført, at sagsøger blev opsagt mens hun var gravid. Da sagsøger derfor har svært ved at finde anden beskæftigelse både før og efter fødslen, er spørgsmålet om tilkendelsen af en godtgørelse efter ligebehandlingsloven af særlig indgribende betydning for sagsøger.

Sagsøgeren har endelig anført, at beregningen af løn under sygdom samt beregning af den løn, som skal anvendes ved beregning af godtgørelse for overtrædelse af ligebehandlingsloven, skal fastlægges ud fra den omsætning, som sagsøger har genereret. Ved behandlingen af denne del af sagen vil der indgå en del regnskabsmateriale. Henset til pkt. 1 findes det derfor af afgørende betydning, at SØ- og Handelsretten behandler dette spørgsmål.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand anført, at nærværende sag vedrører et sædvanligt spørgsmål vedrørende funktionærrettigheder og ligebehandlingsloven, som ikke er af principiel karakter, og som i øvrigt vedrører en problemstilling, som er sædvanlig for en byret. Det forekommer ikke korrekt, at foranledige en sag af den omhandlede karakter henvist til SØ- og Handelsretten, idet en evt. appelmulighed kompliceres og fordyres i unødigt omfang. Sagsøgte kan derfor ikke tiltræde en henvisning til SØ- og Handelsretten som begæret af sagsøger.

Der afsagdes

Kendelse

Efter de foreliggende oplysninger finder retten ikke, at sagen har principiel

karakter jf. retsplejelovens § 226, stk. 1, nr. 1 eller at der under sagen skal tages stilling til spørgsmål, hvor fagkundskab til sø- og handelsforhold er fornøden, jf. retsplejelovens § 226, stk. 3. Herefter, og da det i øvrigt anførte ikke kan føre til et andet resultat, tages begæringen om henvisning ikke til følge.

thi bestemmes

Sagsøgerens påstand om henvisning tages ikke til følge.

Sagen blev udsat til 15. februar 2006 på parternes overvejelser.

Retten hævet.

Dommer 1